

Hjemmel i § 6 i Lov Nr. 336 af 25. Juni 1940 ved Bekendtgørelse af 9. Juli 1940 givet Regler ganske svarende til de i Forsorgslovens § 281 fastsatte, dog at Hjælpen ikke er begrænset til Personer, der tidligere har aftjent deres Værnepligt. De Personer, der blev indkaldt til Civilbeskyttelsestjeneste, var i stort Omfang ældre Aargange, som man fandt havde Krav paa en forsvarlig Hjælp, herunder til deres Familie, under Indkaldelsen.

Efter de gældende Regler kan der ikke ydes den særlige Hjælp til *værnepligtige under den første Uddannelse og den i umiddelbar Fortsættelse heraf følgende Deltagelse i fortsat Øvelse, fortsat Tjeneste som Befalingsmandselev eller pligtig Tjeneste som værnepligtig Befalingsmand o. l.* Uanset at de, der indkaldes som værnepligtige til den første Militærtjeneste, i Modsætning til hvad der gælder for Civilbeskyttelsestjenesten, i de færreste Tilfælde vil være Forsørgere, idet

Indkaldelserne fremtidig maa forventes at ville omfatte det helt unge Mandskab, har man dog anset det for rigtigst at aabne Adgang til at yde den særlige Hjælp til den værnepligtige ogsaa under Indkaldelsen til den første Militærtjeneste. De Tilfælde, der vil komme til at foreligge, vil som oftest dreje sig om Forsørgere, men det kan ikke udelukkes, at Forholdene kan komme til at ligge saaledes, at der er rimelig Grund til ogsaa paa denne Maade at bistaa indkaldte, der ikke er Forsørgere.

Efter Forhandling med Krigsministeriet og Marineministeriet har man udarbejdet nærværende Lovforslag, hvorefter værnepligtige under den første Uddannelse og værnepligtige, der forretter frivillig Tjeneste ved Hæren og Søværnet henføres under Forsorgslovens § 281. *Alle Tilfælde af Indkaldelse til Militærtjeneste* er herefter stillet ens i den omhandlede Henseende.